

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COLEGIUL DE CONDUCERE

Str. Batiștei, nr.25, sector 2, București, Tel: 021-310.3

2 octombrie 2019

Către Înalta Curte de Casație și Justiție – Secții Unite,
Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii

ROMÂNIA
Înalta Curte de Casație și Justiție
Registratura Generală
Intrare nr. 25
20.10.2019 Luna 10 Ziua 02

Doamnei judecător Corina-Alina Corbu,
Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Stimată doamnă președinte,

Prin Hotărârea nr. 186 din 5 septembrie 2019, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 471 din Codul de procedură penală, **cu unanimitate, a hotărât sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție** cu recurs în interesul legii referitor la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.64 alin. (3) din Codul de procedură penală, conform propunerii Secției penale.

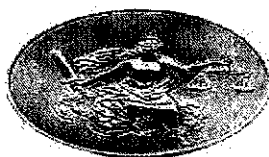
În consecință, vă trimitem atașat sesizarea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și anexele ce vizează aspectele de practică neunitară, hotărâri judecătorești identificate la nivelul Secției penale și a Completurilor de 5 Judecători, spre competență soluționare.

Cu deosebită considerație,

Prim magistrat-asistent delegat,

Aneta Ionescu

R O M Ȃ N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COLEGIUL DE CONDUCERE

Str. Batiștei, nr.25, sector 2, București

Către

Înalta Curte de Casație și Justiție
Completul de soluționare a recursului în interesul legii

În temeiul art.471 alin. (1) din Codul de procedură penală, **Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție** sesizează **Înalta Curte de Casație și Justiție** cu cerere de recurs în interesul legii, în vederea unificării practicii judiciare la nivelul acestei instanțe, în a cărei jurisprudență (Secția penală și Completele de 5 Judecători în materie penală), s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar în legătură cu interpretarea dispozițiilor **art. 64 alin. (3) din Codul de procedură** penală, privind participarea judecătorului care a soluționat o cauză la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*), în etapa admisibilității în principiu.

Dispoziții legale incidente:

Art. 64 alin. 3 din Codul de procedură penală:

„Judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac sau la rejudecarea cauzei după desființarea ori casarea hotărârii.”

A) La nivelul Secției penale:

Problema de drept ce a creat divergența de practică judiciară vizează posibilitatea/incompatibilitatea judecătorului care a participat la judecarea unei cauze de a participa

la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*).

1. Într-o primă opinie, s-a apreciat că judecătorul care a participat la judecarea unei cauze poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*).

2. Într-o altă opinie, s-a statuat în sensul că judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*).

Motivele reținute de către completele de judecată în sprijinul fiecărei dintre opinii

În argumentarea primei opinii, respectiv a posibilității ca judecătorul care a participat la judecarea unei cauze, să poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*), s-a susținut că judecătorul care a participat la judecarea cauzei nu este incompatibil să examineze cauza în etapa admisibilității în principiu a căii extraordinare de atac promovate întrucât acesta nu este investit să se pronunțe asupra legalității propriei hotărâri, ci va verifica doar întrunirea condițiilor legale de exercitare a căii de atac.

În acest sens a se vedea următoarele încheieri pronunțate de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție: încheierea din 05 mai 2016 pronunțată în dosarul nr. 1724/1/2016, încheierea din 21 noiembrie 2017 pronunțată în dosarul nr. 3138/1/2017, încheierea din 1 februarie 2018 pronunțată în dosarul nr. 3432/1/2016, încheierea din 09 octombrie 2018 pronunțată în dosarul nr. 2600/1/2018, încheierea din 10 octombrie 2018 pronunțată în dosarul nr. 3432/1/2016, încheierea din 19 octombrie 2018 pronunțată în dosarul nr. 2783/2/2018, încheierea din 14 noiembrie 2018 pronunțată în dosarul nr. 2852/1/2018, încheierea din 21 ianuarie 2019 pronunțată în dosarul nr. 3341/1/2018, încheierea din 19 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 3341/1/2018, încheierea din 27 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 470/1/2019, încheierea din 28 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 694/1/2019, încheierea din 28 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 449/1/2019, încheierea din 04 aprilie 2019 pronunțată în dosarul nr. 470/1/2019, încheierea din 15 aprilie 2019 pronunțată în dosarul nr. 716/1/2019, încheierea din 16 aprilie 2019 pronunțată în dosarul nr. 716/1/2019, încheierea din 06 mai 2019 pronunțată în dosarul nr. 1197/1/2019.

În argumentarea celei de-a doua opinii, respectiv a incompatibilității judecătorului care a participat la soluționarea unei cauze de a participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*), s-a reținut că judecătorul care a luat parte la judecarea unei cauze și a pronunțat decizia ce face obiectul unei căi extraordinare de atac, nu poate lua parte la soluționarea admiterii în principiu a cauzei întrucât

judcătorul investit cu soluționarea unei astfel de căi extraordinare de atac se află în situația de a-și evalua propria hotărâre, chiar și sub aspectul admisibilității în principiu, în art. 64 alin. (3) din Codul de procedură penală, nefăcându-se vreo distincție cu privire la căile de atac, acestea putând fi căi de atac ordinare sau extraordinare.

În acest sens a se vedea următoarele încheieri pronunțate de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție: încheierea din 05 aprilie 2017 pronunțată în dosarul nr. 1009/1/2017, încheierea din 05 noiembrie 2018 pronunțată în dosarul nr. 3432/1/2016, încheierea din 12 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 3266/1/2018, încheierea din 14 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 334/1/2019, încheierea din 19 martie 2019 pronunțată în dosarul nr. 431/1/2019, încheierea din 14 mai 2019 pronunțată în dosarul nr. 8653/2/2018 (Cu opinie separată în sensul respingerii declarației de abținere).

B) Verificările efectuate în ceea ce privește jurisprudența la nivelul Completelor de 5 Judecători în materie penală au relevat, de asemenea, că nu există un punct unitar referitor la problema juridică suspusă atenției.

Astfel, **practica actuală** în situația în care judecătorul care a luat parte la judecarea unei cauze și a pronunțat decizia ce face obiectul unei căi extraordinare de atac este în sensul înlocuirii acestuia în etapa examinării admisibilității în principiu a cauzei prin întocmirea de către magistratul-asistent a unui proces-verbal de înlocuire.

Anterior, din practica Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători rezultă că opinia instanței este în sensul că judecătorul care a participat la judecarea unei cauze poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale extraordinară de atac, în etapa admisibilității în principiu (*contestație în anulare, revizuire și recurs în casație*), fiind respinse declarațiile de abținere formulate de către magistrații judecători în respectivele cauze.

În argumentarea acestei opinii, s-a apreciat că procedura admiterii în principiu a căii extraordinare de atac nu privește însăși judecarea fondului cauzei, judecătorul care a participat la soluționarea cauzei nefiind incompatibil la examinarea admisibilității în principiu a căii extraordinare de atac, etapă prealabilă judecării căii extraordinare de atac (*contestație în anulare, revizuire, recurs în casație*).

În susținerea prezentei cereri, atașăm hotărârile judecătorești prin care s-au pronunțat soluții diferite asupra problemei de drept supuse analizei.

Pre

stiție